

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК НОВИЙ ШЛЯХ

THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE UKRAINIEN

Genocide Revealed Wins Film Awards page 8

Хроніка, коментарі, різне Віри Ке стор. 10-11

Беатифікація Слуги Божого Івана Павла II стор. 13

Четвер, 5 травня 2011, Рік 81, Число 18 • Thursday, May 5, 2011 Volume 81, Number 18

Demjanjuk Attorney Says Client a Victim

MUNICH (AP) - John Demjanjuk's attorney argued on May 5 for his client's acquittal on 28,060 counts of accessory to murder, saying he never served as a Nazi guard and was a vic-

John Demjanjuk

tim himself of both the Soviet regime and the Germans. Ulrich Busch said in his second day of closing remarks that Ukrainian-born Demjanjuk had suffered under the Soviet regime of Josef Stalin before he was captured while serving with the Red Army and then imprisoned by the Nazis. The 91-year-old is accused of agreeing to serve as a death camp guard after he was captured.

Prosecutors have called for a conviction and six-year prison sentence, saying the evidence shows he trained at the Trawniki SS camp and then served as a guard at the Sobibor death

camp in occupied Poland.

Busch underlined that in some 30 years of legal proceedings, Demjanjuk has always maintained his innocence. "Was John Demjanjuk in Sobibor?"

Busch asked. "This question has always been asked and he has always replied that he was not in Sobibor, he was not in Treblinka, and he was not in Trawniki." Demjanjuk had no reaction to the comments, lying in a bed as he has for much of the trial wearing sunglasses and a baseball cap pulled down low over his face.

A key piece of evidence that prosecution has presented is a Trawniki identity card, which has a photo of Demjanjuk on it and indicates he was sent from the training camp to Sobibor. Experts testified during the trial that they believed the card to be valid. But Busch said the card is a forgery. He accused the court of not seeking more expert opinion on it and questioned why it had not searched for more evidence in the case. He said there was clearly more to be found, citing an *Associated Press* report from last month that brought to light a 1985 FBI file which indicated the agency believed the Trawniki ID card was a Soviet-made fake.

Busch said there were also indications that more files on Demjanjuk were being kept in Russia, but that the court had rejected requests to search for them. "What is this court scared of?" he asked.

The defence's closing remarks are scheduled to continue on May 6, and a verdict is expected next week.

Віктора Януковича оголосили "ворогом преси №1"

Президент Віктор Янукович очолив антирейтинг "Вороги преси-2010".

Як повідомляє Інтерфакс-Україна, даний рейтинг склали ГО "Інститут масової інформації" та Київська незалежна медіа-профспілка.

"Віктор Янукович став "ворогом преси №1 у 2010 році", – заявив глава комітету Київської незалежної медіа-профспілки Юрій Луканов на прес-конференції в Києві 3 травня.

Він пояснив, що протягом 2010 року президентська охорона неодноразово перешкоджала журналістам виконувати їхні професійні

обов'язки, з ефірів знімалися сюжети з критикою глави держави.

Загалом в антирейтингу зафіксовано 12 випадків порушення прав журналістів з боку Адміністрації Президента, наголосив Луканов.

За його словами, 2-ге місце у списку "ворогів преси" посів прем'єр-міністр Микола Азаров завдяки своїй охороні, яка застосовувала силу проти журналістів, а також завдяки своїй прес-службі, яка вимагала від видань повного узгодження журналістського

Продовження на стор. 2

Президент України узаконить червоний прапор

Президент Віктор Янукович підпише закон про використання червоного прапора під час святкових заходів до Дня Перемоги, як тільки документ надійде йому на підпис.

Про це він заявив на прес-конференції у селі Циблі Київської області, повідомив УНІАН 4 травня.

Янукович сказав, що цей закон ще не надійшов до Адміністрації Президента.

"Як тільки надійде, я його підпишу", – заявив президент.

Він висловив переконання, що

прапор, який майорів на Рейхстазі у 1945 році, є символом Перемоги.

Також він підкреслив, що з цим прапором учасники Великої Вітчизняної війни йшли до Перемоги, тому, "він має використовуватись на свято разом із державним прапором".

Як відомо, 21 квітня Верховна Рада ухвалила закон, яким зобов'язала вивішувати разом із державним українським прапором червоний – прапор на свято 9 травня.

НОВИЙ ШЛЯХ

The New Pathway Publishers, Limited
145 Evans Ave., Suite 210,
Toronto, Ont., M8Z 5X8 Canada

Publications mail agreement No. 40005756

Вітаємо делегатів Надзвичайного
З'їзду УНО Канади та Братніх Організацій
– ОУК, УСГ і МУНО в Торонто

Милосердя і обов'язок допомоги!

Йосиф Сірка

Такі риси людяності, як милосердя і почуття допомоги потребуючим, дуже поширені в західному світі, де існують численні організації, які збирають різноманітну допомогу потребуючим – харчі, одяг, притулок, гроші і т. п. Саме до таких благодійних організацій належить і Суспільна Служба Українців Канади. Спочатку вона займалася організуванням допомоги вихідцям з України, але з часу т. зв. гласності Суспільна Служба допомагає також потребуючим в Україні. Філія цієї організації в канадському місті Торонто заснувала Фонд “Поміч Україні”. У своєму друкованому інформаційному звіті “Фонд “Поміч Україні” Суспільна Служба помістила листи вдячності від дітей, інвалідів, дитячих будинків з різних областей України: Донецької, Луганської, Львівської, Миколаївської, Одеської, Тернопільської, Харківської.

Читаєш ці листи, і так стає прикро на душі. Саме останнього тижня у світовій пресі повідомили, що у британській столиці Лондоні якийсь багатій з України заплатив досі найбільшу суму – 138 мільйонів американських доларів – за одне помешкання! Кілька років тому була інша сенсаційна вістка, мовляв, донька Кучми також у Великій Британії купила будинок за кількості мільйонів доларів. Ще раніше люди довідалися про кількості мільйонний дарунок у вигляді золотої менори пана Рабіновича Ізраїлеві. Тут можна було б перераховувати не одні дуже резонансні вістки про мільйонні витрати олігархів та бізнесменів з України, але про це всі знають. Так як знає народ і про те, що більшість “піаністів” ВР України їздять на найдорожчих автівках, завдяки “скромним” винагородам за позичання або й власнення картки, якою можна безкарно порушувати закон України у ВР і поза нею.

Сьогоднішній світ таким став, що одні бісяться від добробуту, а інші чекають на подачки, які зазвичай отримують не від тих, хто має багато, але від тих, хто знає, що таке голод, що таке безпритульність, безробіття, що таке нестача грошей, продуктів, води, здоров'я і т. ін.

Ми вже звикли до повідомлень про голодування, бідноту в Африці, але при сьогоднішньому владному режимі в Україні треба знов звикати до таких вісток, які з родючої української землі не повинні б ніколи появлятися: “Кожного дня я приходжу у школу і бачу маленькі голодні оченята”, – пише О. Кашуба, смт. Іванівка, Одеська обл. Ці слова висловлені не у тридцять роки минулого століття, але сьогодні в Україні, і, певно, не тільки в Іванівці такі діти є, але й по різних селах та містах, де по вулицях ганяють на високій швидкості дорогі автомашини, за кошти лише однієї з яких можна було утримувати цілий

рік один дитячий будинок!

За 20 років незалежності України вже понад половина населення, яка не зазнала “промивання” мозгів про “найгуманнішу, найсправедливішу, най-, най-” систему, становить більшість. Вона не зазнала системи, яка виховала мовби бездушних виродків, котрим цілковито чужі риси милосердя та почуття потреби допомоги страждаючим. Саме ота лицемірна і нелюдська тоталітарна система спричинилася до того, що олігархи витрачають мільйони, а то й мільярди гривень на предмети розкоші, на найдорожчі у світі авта, на люксові помешкання в Україні та поза її межами, а в той час на вулицях України зростає кількість бездомних дітей і дорослих.

Саме тут постає питання: **Звідки** ж узялися оті бездушні, безідейні, ненаситні людські акули, які готові проковтнути сусіда, аби мати його площу, взяти людське життя задля наживи, переїхати пішохода, аби не зменшувати швидкість, зречтисся мови, аби не викликати підозріння у нелояльності до окупанта?! **Чому** для “кнопкодавців” (вірніше – власників карток у т. зв. ВР України) та для панівної “еліти” знаходяться кошти на підвищення і без того високої платні, а для шкіл, дитячих будинків, пенсіонерів, вчителів, лікарів – не вистачає бюджетних коштів?! **Що робить** молоде покоління, яке становить більше половини населення України, щоб змінити систему, котра не влаштовує більшість?! **Як замінити** безсердечних олігархів та швидко збагатілих нахаб, злодіїв та кримінальників у владі молодими людьми, які здобували освіту ще за часів, коли не продавали дипломи та наукові звання, які пройшли вже науку в цивілізованих країнах Західної Європи та Північної Америки?!

Щоб знайти відповіді на ці питання – звідки, чому, що і як, то найкраще буде приглянутися до сусідів, які також пережили тоталітарну систему, які також мали свого “брата”, – до словаків. Словаки, з історичного погляду, мали власну державу тільки від 1939 до 1944 року, і то з ласки Гітлера. Звичайно, словаки ніколи не зазнавали чехізації, як Україна – русифікації, але висока національна свідомість була саме тим важливим чинником, який привів сьогодні незалежну 5-мільйонну країну до Європейського Союзу та забезпечив громадянам певний життєвий рівень, про який в Україні багато хто лише мріє. Звичайно, що є тут і хворі, і безробітні. Але ця країна не очікує, щоб її дітей одягали та годували з-поза кордону. Незважаючи на те, що тут є національні меншини, які становлять близько 20% усього населення, словацька мова не підлягає дискусії – її вивчають і угорці, і роми, і русини-українці, і німці, і поляки, і чехи. Тут навіть собі уявити не можна, щоб

міністром освіти став словакофоб, який буде закривати словацькі школи, який буде запроваджувати у школах та університетах недержавну мову! Певно, запитаєте, як їм таке вдалося?

Дуже просто – тут позбулися старих комуністичних кадрів, колишніх працівників Державної служби безпеки та їхніх інформантів і співпрацівників. До влади прийшли сили, які зацікавлені у творенні Словацької держави. Звичайно, що й тут відбулися першопочаткові скупчення капіталу, але не в такій мірі, як це було в Україні, і тут таки владу і парламент творять не олігархи, а голосують не картки у парламенті, але люди, які почувуються зобов'язаними перед виборцями!

Звичайно, що бідних і голодних можна знайти і в найбагатших країнах, але не можна змиритися з тим, щоб на найродючіших землях планети діти голодували, бо це не тільки гріх, але й злочин проти народу, який живе на цій землі споконвіку!

Народ, який зазнав протягом одного століття три рази голод, який за одне століття втратив близько 15 мільйонів людей від голодної смерті, не сміє терпіти владу, при

якій можливі такі листи, як лист п. Кашуби про “маленькі голодні очі”.

Купувати за мільйони помешкання в далекій чужині, їздити на дорогих автомашинах, коли пенсіонер, який за тебе голосував, не знає, як звести кінці з кінцями, – неетично і неморально!

Канадська виборча кампанія до Федерального парламенту розбудила молодь. Якщо у 2008 р. у голосуванні взяло участь лише 37% молоді, то, згідно з опитуваннями, тепер їхнє число може настільки збільшитись, що це вирішить долю майбутнього уряду. Канадська молодь прокинулася, і дехто тепер не радий, що вона ожила.

Може, приклад канадської молоді стане для української молоді (це стосується не тільки студентів!) прикладом, бо я переконаний, що прикладами Павлика Морозова в Україні вже нікого не “захопити”, а своє потрібно не тільки захищати, вимагати, але й відвоювати! Від лицемірів, які задля людського ока хрестяться або навіть йдуть у церкву чи синагогу, – даремно чекати милосердя чи допомоги, бо для них важливіші ролс-ройси, мерседеси, ламборгіні, феррарі, кадилаки, дорогі годинники та інші цяцьки нещоденної потреби!

**Чи Ви потребуєте
допомоги адвоката?
Ми можемо Вам
допомогти.**

Тарас Грицина Петро Гамівка

Подзвоніть до нас за приємною і професійною обслугою

Bloorcourt Professional Centre, 1081 Bloor Street West, Suite 200

(416) 532-8006

Lectures on Ukrainian Genealogy Spark Great Interest in Edmonton

April 21, 2011 – Recent lectures on Ukrainian genealogy by John Pihach of Yorkton, Sask., attracted enthusiastic audiences in Edmonton. On March 31 he spoke in the Canadian Institute of Ukrainian Studies lecture series on Austrian records for Galician family history. Mr. Pihach is a well-known genealogist and the author of a best-seller, *Ukrainian Genealogy: A Beginner's Guide* (CIUS Press, 2007). In gathering materials for his research, he made many trips to archives in Ukraine, Poland, the Czech Republic, and Austria.

In his presentation, Mr. Pihach focused on records created during the period of Austrian rule over Galicia and Bukovyna (1772–1918) that provide ample information for Ukrainians, Poles, Germans and others with roots in Galicia who wish to acquaint themselves with the daily lives of many generations of their ancestors.

Instead of establishing a bureaucracy to maintain vital records, the Austrian authorities issued a decree in 1782 assigning those duties to the Catholic Church, and later to other denominations as well.

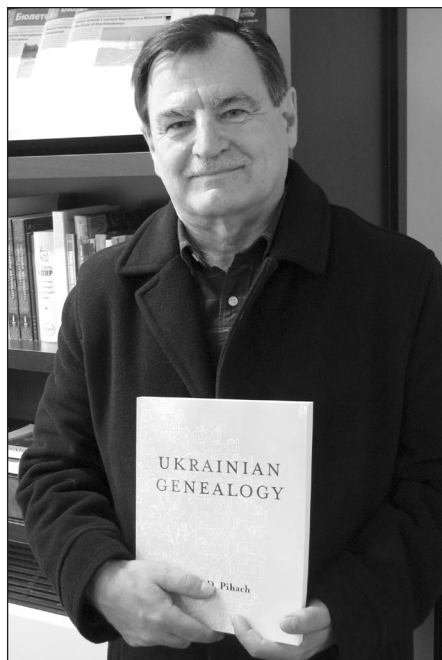
Most metrical records begin in 1784 and, ideally, should exist in two sets—the original parish register and a copy, the Bishops' Transcripts. Church metrical records incorporate much more than data on birth, marriage, and death. They can be used to study marriage patterns, mortality rates, local epidemics, occupations of villagers, and other aspects of village life. Parish registers preserved in Ukrainian State Archives that are free of privacy restrictions have been microfilmed by the Church of Jesus Christ of Latter-Day Saints (LDS) and can be borrowed locally.

The Josephinian Cadastre (1785–88), the Franciscan Cadastre (1819–

20), the Stabile Cadastre (mappings, 1819–30, 1841–51), indemnification records (1840s), and other land/tax records (1870s) reveal the economic condition of Galician peasants and document the evolution of the region over a long span of time. Creating cadastral maps was a task of the Stabile cadastre, which was initiated by an edict of Emperor Francis I in 1817. The products of that mapping include cadastral maps (*Katasterkarten*), field sketches (*Feldskizzen*), indication sketches (*Indikationsskizzen*), and various texts. Both sketches and maps were drawn to scales of 1:2,2880, 1:1,440, or 1:720. They display the exact location of ancestral homes and fields. These cadastral records are preserved in a number of archives in southeastern Poland and western Ukraine. Several topographical series of maps of the region were published and are available online at: <http://lazarus.elte.hu/hun/digkonyv/topo/3felmeres.htm>.

Austrian military personnel files prior to 1868 have also been microfilmed by the LDS and are held at the Military Archives (Kriegsarchiv) in Vienna. More recent personnel records appear to be lost.

On April 1, Mr. Pihach gave a second talk to an overflow audience of more than a hundred at the Provincial Archives of Alberta, an event organized jointly by the Alberta Society for the Advancement of Ukrainian Studies and the Alberta-Ukraine Genealogical Project. In his presentation, "From Your Home to the Ancestral Home: Discovering Your Ukrainian Roots," he focused on practical aspects of genealogical research. Unrestricted access to materials in Ukrainian archives, locally available microfilms of overseas parish registers, and many online databases have transformed the field. Mr. Pihach advised members of the audience how

John Pihach displaying his CIUS Press best-seller, *Ukrainian Genealogy: A Beginner's Guide*

to begin research at home with family members, other relatives, and their friends. Information may be found in birth, marriage, or death certificates, passports, letters, envelopes, photos, and other papers. Family histories written by relatives may reveal not only the name of an ancestral village but also the names of many ancestors. Local and church histories often include the place of origin of immigrant ancestors. Provincial vital records, obituaries, and funeral-home records are other possible sources. Naturalization records, as well as registration and military service records of the 1940s, are reliable sources for the place of birth of an immigrant ancestor. Passenger lists compiled overseas (e.g., Hamburg departure lists) provide the name of every passenger's home village. If your ancestor arrived in Alberta before 1900, the name of his or her home village will probably be mentioned

in Vladimir Kaye's *Dictionary of Ukrainian Canadian Biography of Pioneer Settlers of Alberta, 1891–1900*. Several websites facilitate the rapid search of many records and databases — www.ancestry.com, www.familysearch.org, and www.collectionscanada.gc.ca, to name just a few.

Once the name of the ancestral village has been determined, gazetteers can guide you to its location on a map, including correct spelling and additional information. Google Earth can also be used to locate the village on a map or to provide a current aerial view of the location. The state archives in Przemyśl have expulsion records of those whose roots are in southeastern Poland and who had relatives deported from their ancestral region after World War II.

Ukrainian Genealogy is still available in hardcover (\$64.95) and softcover (\$39.95) (plus taxes and shipping; outside Canada, prices are in U.S. Dollars). Orders can be placed via the secure on-line ordering system of CIUS Press at <http://www.ciuspress.com> or by contacting CIUS Press, 430 Pembina Hall, University of Alberta, Edmonton, AB, Canada T6G 2H8; tel.: (780) 492-2973; fax: (780) 492-4967; e-mail: cius@ualberta.ca.

classified
advertising
that works
for you
call 416 960-3424

Letter to the Editor

Re: Demjanjuk on Trial in Germany

It must be brought to the world's attention that the trial of John Demjanjuk (Demianiuk), for a second time, is an unfair trial existing only to promote German and Jewish agendas. For Germany, it is the intent to share blame. For the Jewish people, it is the vow of "We will never let them forget". Almost seventy years later,

with no one left to go after, they have stooped to the level of accusing an "alleged" caretaker or prison guard (who had no strategic, organizational or commanding power) of being the cause of 27,000 deaths. Despicable. It is only because of the passivity of the rest of the world, namely North America, that such a travesty is allowed to continue to happen.

I hope that for the sake of justice, Mr. Demjanjuk's (Demianiuk) trial will be dismissed.

I invite you to read following link: <http://uscanadaimmigrationnews.blogspot.com/2009/05/case-of-john-demianiuk-test-of-our.html> and visit <http://www.xoxol.org/dem/ivan-now-quotes.html>

Nadia Jacyk
Toronto, Canada

УКРАЇНСЬКА ТЕЛЕМЕРЕЖА
КАНАДА УКРАЇНА США
www.infoukes.com

КОНТАКТ

Будьмо в КОНТАКТі!

ЩОСУБОТИ
О 1:00 ГОД. ПОПОЛ.

2336-A Bloor Street West, Toronto
Tel.: 1-800-KONTAKT Fax: 416-762-6633 e-mail: studio@kontakt.ca

Hope Springs Eternal

By Oksana Bashuk Hepburn

 "It's difficult to concentrate on *paska* blessing when it's 90 degrees", says Uncle Ilko when I visit him after his *Velykden* Easter Holiday in Florida. "But I tell you, every other person was in a *vyshyvanka*, especially the children. Wonderful! But that's not why I asked you to come."

I have no clue as to this session's agenda of "mental callisthenics", Vujko's term for discussions pertinent to Ukrainian issues. It's not the recently past Easter traditions. Could it be the Middle East turmoil? The ongoing battle for equal treatment at the CMHR? The taking out of Osama Ben Laden? The Conservative's victory in the recent federal election? The NDP surge?

"It's the red flags for May Day."

Aha! Uncle is referring to the heated discussion in Ukraine about flying the red - read Communist "Hammer and Sickle" - flags on the anniversary of the Bolshevik thunder in Ukraine.

"But Uncle, the leader of one of the opposition parties condemned this 'Back-to-the-USSR' aberration and *Rada* voted to have both the Ukrainian national and the Communist flags flying."

"That's what I want to talk about. I saw Arseniy Yatsenyuk on *YouTube*. He was great. He told those Party of Region Russia lackeys who don't love their country to give up their Ukrainian passport and leave. He actually said *idit het*; banish them."

The former Foreign Minister, now ?? party leader, and probable presidential candidate in 2012, Yatsenyuk demanded that Ukrainian flags fly during any and all national celebrations. But the vote in the *Verkhovna Rada* - Parliament preferred a compromise: both flags will fly. Uncle Ilko continues.

"Ukrainian politicians are all about compromise. Look what they did with the free trade zone proposed by Russia, which now includes Kazakhstan and Belarus. Ukraine declined; at least for now. They prefer the European zone."

I suspect Ukraine would prefer to trade with both. However, they're between a rock and a hard place. If they side with Russia, their European option is compromised; if they decline, will Russia simply take the snub? In my global travels, I had spoken with Ukraine's diplomats who said that the pressure Russia puts on them to submit to its will is nearly intolerable. Each time Ukraine resists Russia turns the screw. Ukraine is holding; but for how long?

"It's Ukraine's ongoing balancing act: move to the West and sashay to Russia. Former President Victor Yushchenko was a master shuffler offering genocide status for Holodomor, the recognition of Stefan Bandera and Roman Shukhevych

(Taras Chuprynka) as national heroes. Ultimately, *however*, *Yushchenko vykonav nakaz*, obeyed orders and delivered the last presidential elections to Victor Yanukovich."

Vujko is right. Few patriotic Ukrainians can forgive Yushchenko for ensuring Yulia Tymoshenko's loss of the presidency by lobbying for the "vote for no one" scenario. She didn't. And the rest, as the saying goes, is history. Yes, orders were obeyed.

"Politics is the art of the possible. Something for the nationalists, something for the Reds. And a lot for the politician's own pockets. So what to do?"

I have to deliver my 12-year old nephew to his soccer match, but I never miss Vujko's "what to dos."

"We have a strengthened conservative government here. Prime Minister Harper has performed very well for our community. There is a need to get back to basics: trade. Get Canada excited about doing business in Ukraine. I know it's hard; been there! But Canada's interest in Ukraine depends primarily on self-interest. The Canada Ukraine Chamber of Commerce will find a way of leading here. Their job is to sniff out good business opportunities and don't tell me all have been explored. Look, first of all there's agriculture. Who better than Canada to offer partnership here? And it's Harper's priority. Then there's energy? Who better than us to work with Ukraine on diversification, transportation, refining and managing? Let the CUCC create working groups to explore this. Ask the Embassy of Ukraine in Canada to engage Canada in this. We hear a lot about the cultural events with the diaspora, the handing out of awards to community workers with limited impact on things that matter. Tell me, is it still necessary to be sending use clothing to Ukraine. But what about trade?"

Uncle Ilko is flying.

"Vujko, you're optimistic about Ukraine; a rarity these days."

"You know, I look at some of its people - great kids those Shpylyasti Bandurysty for instance - five strapping young bucks breaking the mould of folk music and offering a new style. I read *blogs* full of superb political analyses. The election in Ukraine of one of the youngest hierarchs in the Catholic Church makes my heart sing. And how can one not feel positive about the fact that the energy agreement with Russia is on hold?"

"Today I'm hopeful. However, Ukraine needs to get its Constitution right and the judiciary cleaned up. Canada can help and we must ensure this help. Putin claims the Russians won WWII without the Ukrainians. He's a fool. Ukrainians won then, and when the USSR collapsed on Russia, and will win again; because we endure and persevere. *Slava Ukraini*."

"I *Kanadi!*", I add.

Exactly," says Vujko...

Yanukovich Bulldozer Breaks Down

By Alexander J. Motyl

 Viktor Yanukovich made an astonishing admission recently. In his annual address to the Parliament on April 7th, Ukraine's faltering President stated that "Of the intentions and plans we had for 2010, we succeeded in accomplishing at most a third." In a word, Yanukovich's Presidency has been a bust—and he knows it. And if you consider that he, like any politician, exaggerates, then that third probably amounts to a sixth.

Remember the swagger that Yanukovich and his Regionnaires displayed just one year ago, after they squeaked into power and proceeded to twist every possible rule in order to consolidate it? Well, that *bravado* and *"braggadocio"* are all gone. The Yanukovich bulldozer has broken down, and it sits, dripping oil and emitting gusts of brown steam, in a deep ditch on the side of the road.

A one-sixth success rate is about as impressive as former President Viktor Yushchenko's, and you know what happened to him. And don't forget that the things Yanukovich accomplished - such as dismantling democracy, concentrating all power in his own hands, and creating a sultanistic regime - would have been better not accomplished.

What went wrong?

According to Yanukovich, the reasons are three, and - surprise! - none of them has anything to do with his administration's faults. First, the "bureaucratized state machine" is unwilling to abandon its corrupt ways. Second, "national business, both large and small, has adopted a wait-and-see attitude." And third, "millions of our people have after 20 years of independence genuinely tired of waiting for qualitative changes."

Yanukovich is right, of course, except that he doesn't address the causes of these problems. After all, how can you expect a state apparatus that is dominated by one of the world's most corrupt money-making machines, the Party of Regions, to warm up to reform? Why should business trust a President who's done absolutely nothing to earn trust and keep the fat cats from the trough? And why shouldn't people be tired now that months of presidential tub-thumping have resulted only in higher prices for everything?

But readers of this [article] know that the Yanukovich regime and real reform are pretty much antithetical notions. What's much more significant than the breakdown of the bulldozer is Yanukovich's public recognition of that breakdown. He clearly understands that he's losing, that his regime is tottering on the edge of disaster, and that the result could be a social explosion on the order of the Orange Revolution. According to recent polls, the "alienation index" of Ukrainians has reached 83 percent; 40 percent would be willing to defend their rights and interests by means of protests; only 16.7 percent would vote

for Yanukovich; and 15.7 percent would support the Regionnaires. The President has good reason to be desperate.

Desperate people often do desperate things. One analyst suggests Yanukovich has embarked on a "thaw." True, there have been some personnel changes, but there has still been no change of course - a genuine *cultural* thaw would have to start with the firing of the Russian-supremacist Education Minister - and there certainly hasn't been anything resembling "deyanukization." But some bold move will become increasingly necessary if Yanukovich hopes to avoid a second humiliation that would earn him a place in the *Guinness Book of World Records* among other stupendously failed leaders.

Investigating former President Leonid Kuchma's role in the disappearance, murder, and cover-up of journalist Heorhii Gongadze could be one such bold move. Alas, like so much that Yanukovich does, it smacks of populist "seat-of-the-pantism". Only a truly desperate leader who knows that his back is against the wall would try to save himself by taking on the establishment that made him possible. Kuchma, after all, doesn't just represent himself. He's got the backing of heavyweight state administrators and oligarchs, all of whom will fight Yanukovich to the finish.

Yanukovich's apparent seriousness about moving toward the European Union and resisting Vladimir Putin's blandishments about joining the Russia-led Customs Union could be another such bold move. Domestically weak presidents often look for salvation in foreign-policy victories. Alienating Russia would certainly alienate much of Yanukovich's constituency, but many of them hate him anyway. On the other hand, effectively courting Europe has cross-national appeal throughout Ukraine and would enable Yanukovich to argue that he is the "People's President".

Ironically, if unsurprisingly for an entity that preaches soft power but responds mostly to its hard variant, Europe may be more serious about courting Yanukovich than it was about courting Viktor Yushchenko. A democratic Ukraine with pro-Western leanings could easily be taken for granted, found fault with, and subordinated to Europe's geopolitical interest in Russian gas. An authoritarian Ukraine with pro-Russian leanings could actually threaten the stability and security of Europe and might therefore need accommodating. Yushchenko's pro-European policy foundered on Europe's hypocritical commitment to promoting democracy. Yanukovich's pro-Yanukovich policy may actually resonate with Europe's genuine commitment to promoting its self-interest.

You'll know that Ukraine is really moving closer to Europe when former German Chancellor Gerhard Schröder calls Yanukovich what he called Vladimir Putin during the Orange Revolution - a "true democrat."

Гуморина 2011

Олег Лесюк

Такої кількості веселих людей у Канадсько-Українській Мистецькій Фундації (КУМФ) не було вже давно. 1 квітня, у Міжнародний День Сміху, коли вся міжнародна спільнота забуває на деякий час про політику і святкує сміх, у галереї КУМФ відбулося свято жартів і гумору "ГУМОРИНА 2011".

Вечір було організовано з ініціативи та за сценарієм голови УСОМ Олега Лесюка і при повній підтримці та співпраці Української Спільноти Образотворчих Мистців Канади (УСОМ) разом із КУМФ.

Вже саме оформлення зали задавало глядачам відповідний веселий настрій. Зі стін галереї до присутніх посміхалися персонажі шаржів відомого мистця і письменника-гумориста Едварда Козака з колекції КУМФ. Вони були вдало доповнені оформленням імпровізованої Корчми і мистецького мольберта для етюдів із куснем справжнього українського сала і хліба на палітрі та розмаїттям різнокольорових приправ замість фарб, виконані Діаною Мельниченко.

Ведучий ГУМОРИНИ Ігор Чума доводив глядачів до сліз і болю в животі від сміху. Як тонкий знавець жартів, чудовий музикант і співак, він майстерно перевтілювався від образу до образу, розкриваючи багатогранність свого таланту.

До галереї КУМФ завітали дві пані з гуморески Едварда Козака "Образи – не гарбузи". Діана Мельниченко разом із Світланою Бутенко артистично увійшли в ролі "не то докторових, не то директорових", що прийшли до мистецької галереї придбати картини, котрі би пасували до їхніх меблів або ж до чоловіків.

Відомий у громаді мистець Павло Лопата бавився з купою піску, розгрібаючи його грабелями та лопаткою, у пародії на популярне сьогодні у світі малювання на піску. У цей час на екрані з'являлися різноманітні образи природи,

відомих шедеврів образотворчого мистецтва та скульптури, а у фіналі пісочка маса перетворилася на "живу" жіночу постать з уяви Павла.

Як годиться на всіх порядних імпрезах, не обійшлося і без рекламної паузи. У пародії на "Shopping Channel" ще один мистець УСОМ, Станіслав Хоменко, пробував продати розслабленим глядачам 10 пар штанів з підгірвом і квиток в одну сторону на Аляску. З огляду на весняну погоду 1 квітня – охочих у цей вечір не виявилось. Але якщо когось на майбутнє зацікавить ця пропозиція, просимо звертатися за інформацією до галереї КУМФ.

Після вдалого "розігріву" публіки, як і належить зіркам, до неї під бурхливі оплески вийшла відома у Канаді та за її межами акторка комедійного жанру Люба Гой. Її участь у Вечорі Гумору була вже запорукою успіху. Кожен її жест, погляд і жарт доводив глядачів до "мокрого місця" від сміху. Люба Гой розкривала, у властивій їй манері, теми мистців, КУМФу та української громади в Канаді. В залі панував живий діалог між п. Гой і аудиторією.

Далі, як було обіцяно у програмі, під чарівну для справжнього українця пісню "Без сала мучує" (варіація на тему "Bessa Me Mucio") у виконанні Ігоря Чуми кожен із присутніх отримав келих запашного червоного борщу, вареник на пачичку і, очевидно, сало в шоколаді. Підкріплюлося все це чарочкою доброї медовухи або горілки з перцем у Корчмі.

По смачній перерві галерея КУМФ перетворилася на імпровізовану сцену театру "Заграва". Керівник театру Йосип Терлецький (Богдан Шовкопляс) і провідні актори Лариса Баюс (Ніна) та Степан Генік-Березовський (Вадим Довгополий) представили на сміх глядача комедійну міні-виставу "Асекурація на вершинах" Софрона Левицького. Агент асекураційного товариства "Добробут по смерті"

Продовження на стор. 15

Учасники Гуморини 2011.

- 1 – Діана Мальниченко і Світлана Бутенко;
- 2 – Ігор Чума;
- 3 – Люба Гой;
- 4 – Петро Лопата;
- 5 – Олег Лесюк;
- 6 – Надія Валенюк і Зоряна Лазірко;
- 7 – Театр "Заграва". Зліва направо: Лариса Баюс, Стефан Генік-Березовський, Йосип Терлецький

Всі фотографії роботи Віри Ке

Дві дати

у травні

Сумні дати. 23 травня 1938 р. у Роттердамі загинув, з рук большевицького агента Судоплатова, полковник Євген Коновалець, а 25 травня 1926 р. загинув у Парижі з рук большевицького агента Шварцбарта, Симон Петлюра. Ці дві поста-ті пов'язані з добою Визвольних Змагань від 1917 до 1920 р. і були головними промоторами на своїх становищах, коли формувалася українська державна духовність. Симон Петлюра був головою держави. Між ним і Євгеном Коновальцем є та подібність, що обидва щойно в ході української війни та революції здобули собі ім'я, становище і місце в історії. Обидва були активістами, обидва були насамперед політиками і державними діячами, а щойно потім – військовиками.

Петлюра народився у передмісті Полтави в нащадків козацького роду. Вчився у духовній семінарії в Полтаві, належав до таємного гуртка студентів, де поширювалися ідеї М. Міхновського, і його клич самостійної України став кличем свідомої української молоді під російською та АВСТРИЙСЬКОЮ окупаціями. За цей “КЛИЧ” Петлюру було виключено з останньої класи семінарії. Тоді розпочався новий період життя С. Петлюри. Він ступив на шлях відродження України. Виїхав на Кубань, де створив осередок Революційної Української Партії (РУП) “Чорноморської Вільної Громади”. За це Симона арештували, і його батько мусив продати десяти-ну лісу, щоб забрати сина на волю. Наступного 1903 р. він переїхав до Києва, де познайомився із провідними українськими діячами і за їхніми порадами оселився у Львові. Тут він

Полковник Євген Коновалець

вбився на публіциста партії РУП і поборював байдуже рідне громадянство “чутися українцями”. У 1906 р. став секретарем редакційної колегії журналу “РАДА”. Петлюра писав на політичні, соціальні та освітні теми і вмщував свої статті в журналах “УКРАЇНА”, “Слово”, “Українська Жизнь”, “Трибуна”, що виходила у Варшаві. Ця праця стала на кілька літ життєвою підтримкою і творчою долею Петлюри. У 1919 р. Петлюра став Головним Отаманом української армії, а коли дійшло до проголошення Злуки земель України в одну незалежну соборну Українську Державу, Симон Петлюра став головою Директорії, президентом УНР і Головним Отаманом українського війська.

Другим визначним діячем, провідником, ідеологом цієї епохи громадського життя, що залишив по собі духовну спадщину, був ЄВГЕН КОНОВАЛЕЦЬ. Він народився

Симон Петлюра

1891 р. в селі Зашкові Львівського повіту в родині учителів. 1901 р. Євген Коновалець вступив до академічної гімназії, вписався у члени “Академічної Громади”, де також була центральна таємних гуртків української молоді. Політичні погляди студента Є. Коновальця промощували дорогу до Української Демократичної Партії й привели його до самого проводу. Як член головної управи Українського Студентського Союзу він брав участь у Загальному Українському Конгресі, що відбувся 1913 р. в Народному Домі у Львові, і виголосив свій реферат про український Університет у Львові. На цьому Конгресі він зустрівся з гуртком молодих емігрантів зі Східної України. Це знайомство з людьми того кола дало йому змогу зрозуміти принцип соборності України і кермуватися ним опісля як основною засадою в його подальших працях. Є. Коновалець дозрівав політично у проводі Українського Студентського Союзу, але політичного вишколу набрав у рамках “Тіснішого Народного Комітету Української Національно-Демократичної Партії”. 1915 р. організувалася офензива проти російської армії. Є. Коновалець як кадет під час наступу потрапив у полон. У полоні Коновалець установив відносини з українцями-наддніпрянцями. По плановій підготовці пощастило Коновальцеві втекти до Києва. У Києві вибухло повстання і прийшло до бою під Крутами, де згинув молодечий цвіт України. У тій війсьній заверусі наші політики знайшли відповідний час на проголошення 4-ох Універсалів, а їх завершенням стало проголошення Злуки українських земель в одну незалежну соборну Українську Державу 22 січня 1919 р. Тим актом об'єднувалися духовні й життєві стремління Симона Петлюри і Євгена Коновальця. У 1929 р. на Конгресі у Відні зорганізовано Організацію Українських Націоналістів (ОУН). Головою цієї Організації став Євген Коновалець.

Опінія

У Різдвянім сезоні люди бажають собі “ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ”, а у Великодній час – “СМАЧНОЇ ПАСКИ, ДОБРОЇ КОВБАСКИ І ГАРНО ПОМАЛЬОВАНИХ ЯЄЧОК” (а може, “натвердо зварених яєчок” – вже не пам'ятаю, як я чула). У тих побажаннях нема ані нестандартної уваги, ані особистої теплоти, лиш “виконання обов'язку”. Побажання і так не сповняються, хіба припадково. Але для теплоти серця – можна бажати нестандартно, нетрафаретно, а часом дотепно, але не завжди ВСЕ однаково.

Побажання можна придумувати, видумувати, віднаходити цілий рік, записувати – і при кожній нагоді мати з чого вибрати. Щоб вас заохотити, я вам дещо побажаю, хоч і спізнено:

Бажаю, щоб ваші діалоги з мистецтвом ніколи не вгавали.

Щоб ареола вашої теплоти та довір'я до вашої праці притягала до вас приятелів з усіх сторін світу.

Щоб ви ніколи не втратили запалу до громадської праці, бо без вашого запалу і вашої праці громада відчула би велику втрату.

Бажаю, щоб вас перестали переслідувати віруси грипи.

Щоб вам ніколи не затруювали життя печінка, артрит і непоплачені моргеджі.

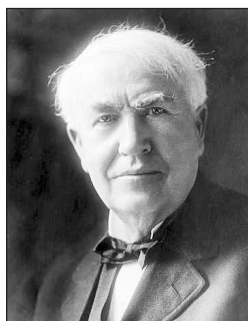
Щоб ви почали багато усміхатися, а не робили враження, що вас болять зуби (спеціально, коли вони штучні).

Бажаю, щоб ви завжди робили швидкі децизії, бо упадок Наполеона прийшов не через програму битву під Ватерлоу, тільки почався, коли він втратив здатність робити швидкі децизії.

І бажаю, щоб ви ніколи нічим не журилися “егед оф тайм”, бо як сказав Едвард Козак майже 100 літ тому: “ЯКОСЬ ТО БУДЕ!”

Рідкісний геній

Томас Альва Едісон (1847 – 1931) – американський винахідник. Його перший важливий винахід уможливив пересилати на двох лініях вістки автоматично, без присутності оператора. Через продаж покращених телеграфічних приладів і апаратів він заробив 40,000 доларів, за які устаткував свою власну лабораторію, в якій мав змогу без труду дивувати світ своїми неймовірними винаходами. Його жарівка, що досі освічує найтемніші закутки світу, не втратила ще ніде своєї популярності. Однак у школі вчителі мали великий клопіт з Едісоном, що стало дуже болючим експериментом для Едісона, бо вчителі сказали його мамі, що її син не здібний чого-небудь навчитися, бо він постійно задуманий. Мама забрала його зі школи і сама почала вчити. Вона переконалася, що він дуже інтелігентний і швидко все розуміє та вивчає. Коли Едісон скінчив 10 років, він годинами сидів у пивниці і робив різні наукові експерименти. Його винаходи вплинули на життя людей у всіх країнах світу. Його винаходи є вжитку, але ніхто йому за них не дякував і навіть його не згадує, хіба часом, у якійсь школі.

Томас Альва Едісон

Слухайте українську
ЩОДЕННУ радіопередачу

ПІСНЯ УКРАЇНИ

з радіостанції CJMR
на хвилях 1320

Від понеділка до п'ятниці—

7:30 до 8:00 ввечері

Субота і неділя—

5:00 до 5:30 пополудні

Керівник і ведуча програми
– Оксана Сидорчук Соколик

Телефон 416-536-4262

Daily Radio

SONG OF UKRAINE

P.O. Box 2, Station "D"

Toronto, Ontario M6P 3J5
Canada

Запам'ятане з посту

Тоненько покраяна цибуля, втертий на терці часник, олива, сік з цитрини, оселедці (але не ті з оцту). Як ви це все покраяли і вимішали – воно завжди смакує. Тож пам'ятайте: цибуля, часник, олива, сік з цитрини, оселедці – на кожну нагоду пасує і смакує.

Найстарші Святі Письма – Біблії були писані ручно, не мали пунктуації, ані розділів, і були писані на зволах паперу або пергамену. Пізніші переписувачі з любов'ю подавали протинки, відступи, точки, щоб можна було все розуміти і було легше читати.

Першу друковану Біблію видав Йоган Гутенберг у 1456 р. на першій винайденій машині до друку.

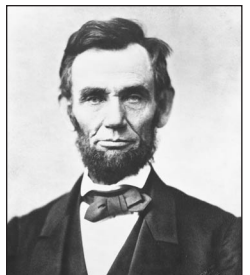
Найкоротша строфа в Біблії має тільки два слова: "Ісус плакав".
(Йоан 11:35)

Під розвагу

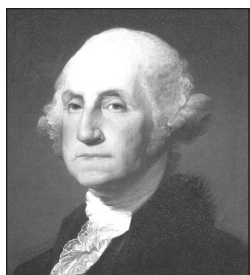
Американці відзначають День Мартіна Лютера Кінга 15 січня,

Мартін Лютер Кінг

Абрагам Лінкольн

Джордж Вашингтон

Абрагама Лінкольна – 12 лютого, Джорджа Вашингтона – 22 лютого. Канадці цілу зиму нарікають на погоду і їдуть на Флориду або на Кубу, бо там дешево і дають добре їсти, дарма що Кубу утримував Радянський Союз і вона досі комуністична. Найбільш занедбані у родині в Канаді – це день народження першого прем'єр-міністра Канади Сера Александра Макдоналда (1815 – 1891). Цього року припадає 196-та річниця від його народження, і вона напевно перейде як звичайний нудний день. А Сер Джон у 1867 р. зміг об'єднати чотири розсварені провінції Канади

у сильний процвітаючий домініон Канади. Сера Джона називали "Старий Завтра". Як би було гарно, коли б всі наші "Старі Вчора" перемінилися на "Старі Завтра". Америку відкрив Колумб, але Флориду для українців, де зимують різні "Старі Вчора", – відкрив сенатор Юзик із групою однодумців в місті Нортпорт. Тепер на Флориді українці мають хати, котеджі, кілька церков, Український Релігійний Культурний Осередок, величезний житловий будинок з апартаментами для членів Осередку і їх гостей. А неподалік від нього вакаціонери мають бангала, в яких одні живуть по півроку, а другі взагалі з Флориди не виїжджають, хоч літом там падають дощі і шаліють буревії. Принадою Нортпорту є велике штучне озеро, що його вода випливає з мінеральних джерел, і в тому озері, популярно названому "КАЛАБАНЯ", купаються і запевняють, що позбуваються ревматизмів та інших болів вакаціонери старшого віку. Я купалася в тій "КАЛАБАНІ" з цікавості, бо я ще була в "молодшому віці", і мене ще нічого не боліло. Але я дуже змерзла, бо та вода дже-рельна і зимна, і я дістала катар!

Джон Александр Макдоналд

Факти про МОЗОК

Дивно, що людина дослідила дна океанів, галактики, розвинула подиву гідну технологію, а досі не збагнула всього про мозок. Дослідники наświetлюють складність мозку, показують теоретичні моделі, щоб вяснити підставову дію мозку, якот: відчуження, розуміння, свідомість і пам'ять.

За словами дослідника мозку Андрія Ньюберга, мозок потрапить підняти нас на вищий позем нашої екзистенції, де ми можемо розуміти світ і наші відносини до речей, до людей набагато глибше. Мозок є завжди "при праці", він ніколи не

відпочиває через ціле наше життя. Він постійно себе відновляє. Мозок є створений приблизно із 100 мільярдів малесеньких клітин нервів, що називаються "неврони". Ті сполучені нервові клітини формуються в невроне. Кожний невроне репрезентує думку, пам'ять, уміння (вправність), якусь інформацію та інше. Неврони не діють самі. Вони все переплітаються і будують надзвичайно скомпліковані ідеї, спогади та емоції. Кожна людина має у своїм мозку колекцію невроне, що репрезентують її досвіди, вміння і знання. Все, що ми в житті переживаємо, залишається в нашому мозку у формі невроне. Дослідник д-р Діспенза пише, що коли лиш оточення (обставини) починають діяти негативно на якусь частину невроне, то у мозку настають хімічні зміни. Може, ці хімічні зміни спонукують недугу Альцгеймера?

Між іншим...

Ніхто не знає, чому деякі люди раптом дістають катаракти. Катаракти раптом появляються у старших людей або в людей, що мають діабет (цукрицю), або після якихось пігулок, які людина почала заживати. Тому треба заздалегідь знайти доброго окуліста і не зволікати з візитом до нього. Багато людей після оперування катаракти перестали носити окуляри – очевидно, якщо їхні очі не мали якоїсь іншої недуги.

Коли люди купують хліб, вони сподіваються, що кожна скибка хліба має однакову кількість однакових дірок. Для пекаря це велика проблема. Коли пекар уживає муку з англійської пшениці – дірки у хлібі є менші, хліб важить стільки само, але не є такий високий, як хліб з великими дірками. Хліб з канадської пшениці підростає і виростає вищий, бо має більші дірки. Може, тепер уживають якусь іншу розчину і вирівнюють у хлібі дірки. Треба буде довідатися в якогось пекаря.

Все в руках людини. Тому треба руки часто мити...

Першою передумовою безсмертя є смерть.

Осика дрижить при кожній системі, але, на жаль, при кожній зелені...

На початку було СЛОВО, а потім – фраза, за фразою...

Працюйте, коли працюєте, і відпочивайте, коли відпочиваєте. Не мішайте одне з другим...

Харч для думок

"Життя є, як цибуля: помалу її облуплюєте і часом плачете!"

Карло Сандбург

"Як ви можете управляти державою, що має 246 родів сиру?"

Чарлс де Голь

"Не їжте більше, ніж можете підняти".

Місс Пірі

"Якщо це кава – прошу принести мені чай; якщо це чай – прошу принести мені каву".

Абрагам Лінкольн

"Каляфьор – це тільки капуста з вищою освітою".

Марк Твейн

"Утримуйтеся від квасолі".

Питагорас – грецький філософ

Жарт (Але правда)

Колишній редактор "Нового Шляху" поїхав до Вінніпегу на конференцію. Повертаючи назад у Торонто, він вступив до крамниці купити наречений якийсь презент. Побачив дуже гарну пляшку парфумів з назвою "ПЕРГЕПС". Питає – скільки ті парфуми коштують?

– 75 доларів, – сказала особа при касі.

– 75 доларів?! За 75 доларів я не хочу "ПЕРГЕПС", я хочу "фор шор"!